४.३७.] घस्लादिशः (32.) । मन्त्रे घसेत्यादिना [पा° २.४.८०.] लेर्लुक् । गमहनेत्युपधालोपः [पा° ६.४.९८.] । खरि चेति [पा° ८.४.५५.] चर्त्वम् । शासि वसीति [पा° ८.३.६०.] षत्वम् । अडागमः ॥ अमीमदन्त मद तृप्तियोगे चुरादिरात्मनेपदी लुङि णिलोपादौ ह्रूपम् ॥ अधूषत धूञ् कम्पने लुङि सिचि व्यत्ययेन गुणाभावः ॥ मती सुपां सुलुगिति [पा° ७.१.३९.] तृतीयायाः पूर्वसवर्णदीर्घः ॥ योजा युजिर् योगे एयन्ताल्लोटि छन्दस्युभयथेति [पा° ३.४.११७.] शप आर्धधातुकत्वाण्णिरनिटीति [पा° ६.४.५१.] णिलोपः । ह्यचोऽतस्तिङ इति [पा° ६.३.१३५.] संहितायां दीर्घः ॥५१॥

सुसंदृशं त्वा वयं मघवन्वन्दिषीमहि ।

प्र नूनं पूर्णवन्धुर स्तुतो यासि वशाँ२॥ऽअनु योजा न्विन्द्र ते हरी ॥५२॥

हे मघवन्वयं त्वा त्वां वन्दिषीमहि (33.) स्तुतिकर्तारो भूयास्मेत्याशास्यते (34.) । किम्भूतं त्वाम् । सुसंदृशं सुष्ठु सम्यक्पश्यति सुसंदृक् तं शोभनदर्शनम् । अनुग्रहदृष्ट्या सर्वस्य द्रष्टारम् । इत्थमस्माभिः स्तुतः त्वं वशान्कामयमानान्यजमानाननु लक्षीकृत्य नूनं प्रयासि अवश्यं गच्छसि किम्भूतः पूर्णवन्धुरः वन्धुरशब्दो रथनीडवाची । स्तोतृभ्यो देयैर्धनैः सम्पूर्णरथनीडोपेतो भूत्वा गच्छसि । हे इन्द्र स त्वं ते हरी योजेति पूर्ववत् ॥५२॥

मनो न्वाह्वामहे नाराशꣳसेन स्तोमेन ।

पितॄणां च मन्मभिः ॥५३॥

तिस्र ऋचो मनोदिवत्या गायत्र्यो वन्धुदृष्टाः । का° [५.१.२२.] मनो न्वाह्वामहेऽइति गार्हपत्यं तिसृभिरिति । उपतिष्ठत्तेऽइत्यनुवर्तते ॥ नु क्षिप्रं मन आह्वामहे पितृयज्ञानुष्ठानेन चित्तं पितृलोकं गतमिवासीत् अत आह्वयते । यद्वा मनः मनोऽभिमानि दैवतमाह्वामहे आह्वयामः । केन साधनेन स्तोमेन स्तोत्रेण कथम्भूतेन नाराशंसेन । शंसः प्रशंसनं नराणां मनुष्याणां योग्यः शंसो नराशंसः तत्सम्बन्धी नाराशंसस्तेन । स्तोत्रं द्विविधं दैवं मानुषं च यत्र देवाः स्तूयन्ते तद्दैवं यत्र च मनुष्याः प्रशस्यन्ते तन्मानुषं तथाविधेन स्तोत्रेणेत्युक्तं भवति । किं च पि-